

styr på deres organisation. Men pligten til at varetage myndighedsopgaverne er ikke noget, der er blevet opfundet med det frie valg.

Varetagelsen af myndighedsopgaverne har altid været kommunernes fornemteste opgave. Det er de kommunale myndigheder, der skal være garanter for, at de ældres retssikkerhed respekteres: De skal træffe korrekte afgørelser, følge op på den hjælp der leveres og generelt føre tilsyn med, at leverandørerne af hjælp – uanset om de er kommunale eller private – leverer hjælpen i overensstemmelse med de politiske beslutninger i kommunen.

Dertil kommer, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at der er overensstemmelse mellem de ressourcer, der afsættes til ældreområdet og de politiske beslutninger, der træffes om serviceniveauet i kommunen, og sikre, at skatteborgernes penge bruges så godt og effektivt som muligt. Det er alle sammen opgaver, som kræver en vis administrativ kapacitet i kommunerne – og som har krævet en sådan kapacitet også før reglerne om frit valg blev vedtaget.

For at opsummere: En stor del af debatten om frit valg har handlet om administrative udgifter, der i virkeligheden ikke direkte er afledt af fritvalgs-reglerne, men som hænger sammen med kommunernes generelle myndighedsopgaver. Det er for mig at se helt i orden, at vi taler om de forpligtelser, kommunerne har til at varetage deres myndighedsopgaver. Og jeg vil også gerne tale om, hvad det koster at varetage disse opgaver – selvom jeg må indrømme, at det kommer bag på mig, at der tilsyneladende i mange kommuner ikke tidligere har været fokus på disse opgaver.

Men jeg er ked af, at den utilfredshed, kommunerne giver udtryk for, fordi de nu bliver tvunget til at fokusere på myndighedsopgaverne, i realiteten kommer til at afspore debatten om det frie valg. For valgfriheden er nemlig i sig selv hverken særlig dyr eller særlig besværlig – det kan vi heldigvis se i de kommuner, der allerede før frit valg havde styr på deres organisation og deres økonomi.

Jeg er helt enig med spørgeren i, at det ville være relevant hvis vi – og endnu vigtigere kommunerne – kendte mere til kommunernes administrative omkostninger. Det gælder selvfølgelig med hensyn til omkostningerne ved at indføre ny lovgivning, men jeg mener det er endnu vigtigere, at kommunerne helt generelt er opmærksomme på, hvordan de anvender skattekrone

– også når det drejer sig om udgifterne til administrationen.

Kommunerne opsamler i dag kun i relativt begrænset omfang oplysninger om, hvordan de administrative ressourcer anvendes til forskellige formål. Det kan selvfølgelig gøre det vanskeligt at have overblik over, om ressourcerne generelt styres på den bedst tænkelige måde. Det betyder samtidig, at der ikke findes landsdækkende, valide tal for hvad det har kostet at indføre reglerne om frit valg af leverandører af personlig og praktisk hjælp.

I lyset af at kommunerne ikke opgør de administrative omkostninger særskilt på ældreområdet, mener jeg ikke, der er grundlag for at pålægge kommunerne den yderligere administrative opgave, det ville være, at fremkomme med en vurdering af de kommunale omkostninger ved at implementere frit valg.

Spm. nr. S 3397

Til økonomi- og erhvervsministeren (22/5 03) af:
Line Barfod (EL):

»Vil ministeren garantere, at forholdene for handicappede ikke forringes i forbindelse med forhandlingerne om den kommunale økonomi?«

Begrundelse

Der henvises til Berlingske Tidende den 21. maj 2003 om en endnu ikke offentliggjort rapport fra regeringen, KL og ARF, der bl.a. handler om at spare penge på handicappede ved hjælp af mere brugerbetaling, centrale botilbud, overvågning m.m.

Svar (2/6 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Ligeværdighed og muligheder for at kunne tilrettelægge sin tilværelse er to af nøgleordene i den handicappolitik, som regeringen står for. Regeringen ønsker et samfund, hvor alle – også handicappede – har mulighed for at deltage i arbejdslivet.

Kommuner og amter spiller en vigtig rolle i handicappolitikken, da de står for en meget stor